

Jako neměla to bejt rychlovka, vůbec právě.

Měla jsem v plánu jít si lááážo plááážo Rumíčkem loukama, povídat si s ním, hrát si s ním a čistě jen po vižlovsku být. Protože Brtník cestou domů v autě pravil, že jde dneska ven a jenom s Tali. Neb ta je teď taková vypnutá a na druhou stranu excitovaná a je to s ní takový těžší. Tak aby si mě Rumíček mohl mít taky trošánek pro sebe a být v klidu.

Tak jsem to uvítala. Brouček Zrzatej si to rozhodně zaslouží. U branky mě zase tedy uvítal Mouses a šli jsme spolu vypustit ty dva ohaří šílence ven na jejich kotrmelcovou produkci. Proběhlo všechno - od prostných, přes bradla i na kruhy došlo - pod mýma očima - neb k nim málem přibyl ještě monokl, jak byla Tali rozjetá.

Vypravili se s Brtníkem napřed a my tři zůstali ještě doma, protože já šla zatopit. V procesu roztápění jsem si uvědomila, že máme vlastně v současnosti jenom jedny klíče sakra. Neb Brtník má poslední dobou s těma klíčkema nějaký prokletí a ty druhý od Domečku někde zašubelil. Hergot!! Já budu s Rumíčkem venku určitě dýl, než budou oni. To tady na nás pak bude čekat. Telefon pochopitelně nebral, protože ho neměl s sebou, ležel v autě. No tak to s sebou musíme hodit. Vlítla jsem do hadrů, zkontrolovala plameny v kamnech a úklid nákupu musel počkat.

Kdo nepočkal byl Mouses. Na dvorku ani na zahradě nebyl a tak jsem usoudila, že šel asi domů, protože mu to bylo dlouhý. Vypadli jsme s Rumíčkem ven jak cukráři a protože Brtníka znám, bylo mi jasný, že půjde čistě jen svou trasou, bez odboček a tak jsme se vydali protisměrem. Šli jsme si sice svižně, ale na pohodu, jen tak jsme spolu byli, Rumíček občas přišel, já ho pohladila a šli jsme dál. Jen jsem sem tam mrkla po loukách pod lesem, jestli tam náhodou Talitým nezahlídnu. Ne, došli až přesně do místa, kde jsem si myslela a vyšli v polovině okruhu z remízku.

Poslala jsem Rumíčka za nima. Vypálil jako raketa a letěl jako šíp. Jenže šíp najednou změnil svou trajektorii a ze své dráhy odbočil. Letěl loukou dolů a mířil..... ke dvěma slečnám, který se v polovině louky objevily. Rumíček ženský pokolení vyloženě oblibuje, zvláště ty mladší ročníky □ . Takže ty byly rozhodně zajímavější, než páník. Tááákže letěl za nima a radostně je vítal. Brtník, který mu byl blíž ho odvolával. A já u Brtníkových kotníků zahlídla Mouses. Takže ne domů! Za nima se vydal, ten malej lotřík. Zavolala jsem na něj

“Mooourííííí” a on se za mnou předpisově rozběhl. Pak ovšem zjistil, že Rumouš běží za babama, takže to stočil za ním a taky běžel za babama, aby asi náhodou vo něco nepřišel. Takže když slečny dovítaly Rumouše a ten běžel zpátky, vystřídal ho tam zase k všeobecnému veselí Mouses. Chybělo už jen, aby se tam rozběhnul ještě Brtník a taky běžel za babama ☐ . Jedinej kdo běžel překvapivě v ten moment přímo za mnou byla..... Tali.... ☐ ☐ . Jako fakt Tali jediná běží za mnou? A nehodlá se přifařit k tomu pojízdnému cirkusu, co vytvořili tamti dva? ☐

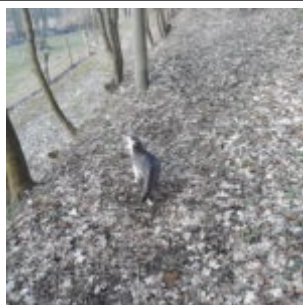
No, tak když už jsme se tak pěkně sešli, tak jsme nakonec šli všichni společně. Jen my si s Rumouškem trochu odbočili z trasy a zašli dolů k potůčku. Utrhnout si rákosovitou trávu, která je tady velevysoká a dá se s ní suprově řídit. Tak řídit, že se pak rozhodnul, že vlítne do toho potůčku, kde bude v řádění pokračovat a nejen to, rovnou si tam i trošku poleží. Tak prostě zahájil koupací sezónu. ☐ Už prý bylo načase.

Když jsme pak procházeli kolem jedné farmy, dávala jsem 3x větší pozor, jestli někde není volně ložený pes. Protože díky Mousesovi musíte mít oči ještě víc na štopkách. I po zkušenosti z předchozího dne. Kdy při návratu, kousek od našeho domu, vylítli od auta na druhé straně silnice dva labroši a zcela ignorujíc řev svého majitele, letěli k nám. Drapla jsem Mousesem do ruky a mrskla ho bravurním hodem za plot k sousedům. Labroš nelabroš, pořád je to lovečák a ne jeden z nich nemá kočky v lásce. A to nemluvím o tom, že bohužel dneska ne každý labroš je vyloženě přátelský povahy. Nehodlám to zkoumat. Takže kocour letěl vzduchem a bohužel už jsem nestihla psy odclonit od zbytku smečky, teda hlavně od Rumíčka. Tali byla opodál na louce a čuchala si myši, tu jsem řešit nemusela. Nemám ráda psy, který neposlechnou majitele a nastoupí jak do ringu, což ten větší labroš přesně udělal. Naštěstí Rumíček je komunikátor a než jsem stihla cokoliv, tak situaci pořešil. Nicméně to vrčení se mi nelíbilo ani trochu. Majitele jsem upozornila, že pokud někdy jeho psi našim ublíží, tak se nedoplatí. Cosi blekotal, tak jsem ho upozornila, že psi ho neposlouchají a lítají tu zcela neovladatelně, nehledě na to, že lítají po silnici a můžou způsobit nehodu. (Jak jsem se pak dozvěděla od paní sousedky, jsou taky náplava, jako my. Ale, jak sousedka pravila: “Jsou divný, nejsou milý jako vy. A mají představu, že to tu funguje jako ve městě.” Zmínka o tom, že jsme milý, mě potěšila. Ne tak už to, že se sem valej i takovýhle elementálové.)

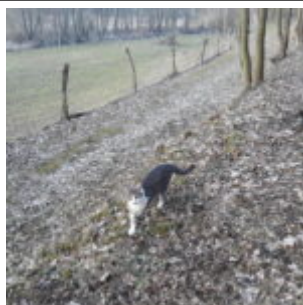
No jo, tak prostě člověk musí být ve střehu, ale pro teď bylo šécko v ólrájtu a tady máte pár záběrů z našeho společného venčení:

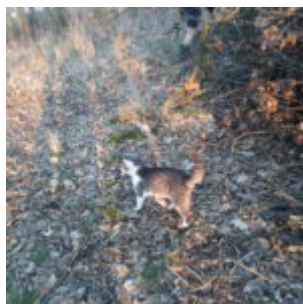
Mouses fascinován životem na farmě ☐

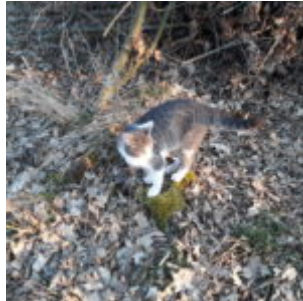

Ty jo ty tam toho ale maji!

Tak deš?

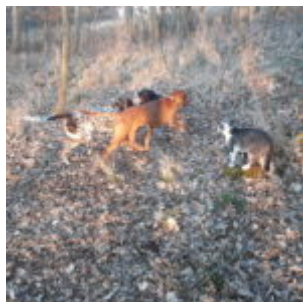

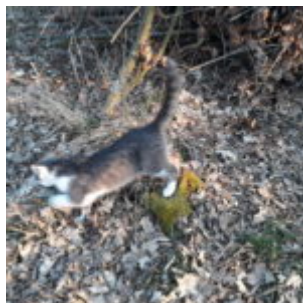
Trošánek Ti teda zapózuju.

Tak panstvo deme, deme!

neflákáme se, laskavě!

A já jako poslední, abych si vás pohlídal.

Jen někdy si při čekání než přijde třeba Taliptrka

...trošánek pohoví

